

Projekt Šafran

Uvod:

Projekt Šafran prikladan je za učenike i mlade u dobi od jedanaest ili više godina, premda ne postoji dobno ograničenje za bilo koga tko želi sudjelovati. Projekt Šafran irska je inicijativa koja trenutačno obuhvaća nekoliko europskih država. U konačnici se nadamo da će u Projektu Šafran sudjelovati sve države članice Europske unije, kao i druge države. Irska zaklada za edukaciju o Holokaustu (engl. Holocaust Education Trust Ireland; HETI) osigurava lukovice žutog šafrana koje se sade u jesen u spomen na milijun i pol židovske djece koja su nastradala u Holokaustu te tisuće druge djece koja su bile žrtve nacističkih zverstava. Žuti cvjetovi podsjećaju na žute Davidove zvijezde koje su Židovi morali nositi tijekom nacističke vladavine. Šafran cvate krajem siječnja ili početkom veljače, otprilike u vrijeme Međunarodnog dana sjećanja na Holokaust (27. siječnja). Kada se ljudi dive cvijeću, mladi im mogu objasniti što ono predstavlja i što se dogodilo djeci. svim ljudima **Sudjelovanje u Projektu Šafran predstavlja opipljiv način za upoznavanje mladih ljudi s temom Holokausta i za podizanje svijesti o opasnostima rasizma i netolerantnosti. Mladi uče o važnosti uključenosti i poštovanja prema bez obzira na njihovu etničku pripadnost, invalidnost, seksualnu orijentaciju ili vjerska uvjerenja.** Facebook Klub šafrana siguran je internetski forum kojim upravlja zaklada HETI gdje sudionici mogu podijeliti svoja iskustva s projektom i objaviti fotografije, komentare i razmišljanja. On pruža platformu na kojoj članovi mogu sklapati nova prijateljstva u domovini ili inozemstvu s drugim školama, skupinama i pojedincima. **Žute šafrane sadimo u spomen na djecu koja su nastradala u Holokaustu. Na ovaj način ta djeca nisu zaboravljena te se njihove uspomene i priče prenose na buduće generacije.**

Zašto sadimo žute šafrane

Tuga i nada

Žute šafrane sadimo u znak sjećanja na milijun i pol židovske djece te tisuće druge djece koja su umrla u Holokaustu. Žuta boja cvijeća podsjeća nas na žutu zvijezdu koju su Židovi morali nositi pod nacističkom vlašću. Cvijeće nas podsjeća na svu djecu koja su izginula. Nacisti su ubili stotine tisuća djece, no mnoga djeca su preživjela. Djeca koja su preživjela danas su većinom djedovi i bake. Svoje su priče prenijeli svojoj djeci i unucima.

Hanna Lehrer iz Münchena, sa žutom zvijezdom. Rođena je 1936., a deportirana je u Rigu u Latviji gdje je ubijena kada je imala 6 godina.

Prekrasni šafrani ispred Gimnazije Nova Gradiška (Hrvatska)

Te se priče ne smiju nikada zaboraviti. Moramo ih ispričati vlastitoj djeci. Kada početkom proljeća procvjetaju šafrani,

prisjećamo se djece koja su umrla. **No, prekrasno nas cvijeće podsjeća i na to da čak i nakon najstrašnijih događaja opet započinje novi život i da se možemo nadati da će stvari biti bolje nego prije. Cvijeće nas podsjeća da na svijetu još ima ljepote i nade u budućnost. U sadnji cvijeća ima tuge, ali isto tako i nade. Nadamo se da će djeca širom svijeta saditi šafrane u znak sjećanja na svu djecu koja su umrla u Holokaustu.**

Sadnja lukovica planirana je na zemljanom prostoru s vanjskog dijela ulaska u dvoranu.

Voditeljica projekta:

Nataša Ilić Agatić, prof.

Ravnateljica:

Nada Crnković, prof. ped.